

SFS 1998:619

Utkom från trycket
den 24 juni 1998

Lag om ändring i äktenskapsbalken;

utfärdad den 11 juni 1998.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 6 kap. 7 och 8 §§, 9 kap. 11 § samt 10 kap. 3 och 4 §§ äktenskapsbalken skall ha följande lydelse.

6 kap.

7 § Efter äktenskapsskillnad svarar varje make för sin försörjning.

Om den ena maken behöver bidrag till sitt underhåll under en övergångstid, har den maken rätt att få underhållsbidrag av den andra maken efter vad som är skäligt med hänsyn till denna makes förmåga och övriga omständigheter.

Har den ena maken svårigheter att försörja sig själv sedan ett långvarigt äktenskap har upplösts eller finns det andra synnerliga skäl, har den maken rätt till underhållsbidrag av den andra maken för längre tid än som anges i andra stycket. Vid prövning av den rätten skall hänsyn tas till om den ena maken behöver bidrag för att skaffa sig pensionsskydd.

8 § Underhållsbidrag efter äktenskapsskillnad skall betalas fortlöpande. Finns det särskilda skäl, såsom att den underhållsberättigade behöver ett bidrag för att skaffa sig pensionsskydd, får domstolen dock bestämma att bidraget skall betalas med ett engångsbelopp.

9 kap.

11 § Om en make dör när ett mål om äktenskapsskillnad pågår, skall de bestämmelser som avser bodelning med anledning av äktenskapsskillnad tillämpas. Bestämmelserna i 10 kap. 3 § andra stycket gäller dock i stället för bestämmelserna i tredje stycket i den paragrafen.

10 kap.

3 §² Rättigheter som inte kan överlätas eller som i annat fall är av personlig art skall inte ingå i bodelning om det skulle strida mot vad som

¹ Prop. 1996/97:106, bet. 1997/98:LU25, rskr. 1997/98:232.

² Senaste lydelse 1993:933.

SFS 1998:619

gäller för rättigheten. Dessutom skall pensionsrättigheter, även om de inte är av sådant slag som avses i första meningen, undantas från bodelning enligt vad som sägs i andra och tredje styckena.

Vid bodelning med anledning av en makes död skall en rätt till pension som den efterlevande maken har på grund av pensionssparavtal enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande inte ingå i bodelningen. Detsamma gäller en rätt till pension som den efterlevande maken har på grund av en försäkring, om det belopp som skall betalas ut skall beskattas som inkomst. Om pensionssparkontot eller försäkringen ägdes av den avlidna maken, tillämpas i stället bestämmelserna i lagen om individuellt pensionssparande eller lagen (1927:77) om försäkringsavtal.

Vid bodelning med anledning av äktenskapsskillnad skall en rätt till pension som någon av makarna har på grund av pensionssparavtal enligt lagen om individuellt pensionssparande helt eller delvis undantas från bodelningen, om det med hänsyn till makarnas ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt skulle vara oskäligt att hela pensionsrätten ingick. Detsamma gäller rätt till pension på grund av en försäkring, om det belopp som skall betalas ut skall beskattas som inkomst och försäkringen gäller rätt till

1. ålderspension eller sjukpension, eller
2. efterlevandepension om det finns en rätt till utbetalning av pensionen vid bodelningen.

4 §³ Egendom som har gjorts till enskild genom äktenskapsförord, liksom vad som har trätt i stället för sådan egendom samt avkastning av denna som är enskild egendom, skall ingå i bodelning om makarna kommer överens om det vid bodelningen. Detsamma gäller sådan rätt till pension på grund av försäkring eller pensionssparavtal som avses i 3 § andra stycket.

Har makarna kommit överens om att enskild egendom skall ingå i bodelningen, skall sådan egendom vid bodelningen anses utgöra giftorättsgods.

En sådan rätt till pension på grund av försäkring eller pensionssparavtal som avses i 3 § tredje stycket skall inte ingå i bodelning, om makarna kommer överens om det vid bodelningen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

2. Ligger den dag som avses i 9 kap. 2 § äktenskapsbalken före den 1 januari 1999, tillämpas 6 kap. 7 och 8 §§, 9 kap. 11 § samt 10 kap. 3 och 4 §§ i deras äldre lydelse.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Dag Mattsson
(Justitiedepartementet)

³ Senaste lydelse 1993:933.